

ဗိုလ်မှူးကြီး (လောင်း) တင်လောင်

မင်းရဲကြွယ်ကြွယ်

မြဝတီစာပေတိုက်

မင်းရေးကြွယ်ကြွယ်

ဗိုလ်မှူးကြီး(ဟောင်း)တင်မောင်

ဒုတိယအကြိမ်

ယခင်အခါက

ထုတ်ဝေခွင့်မရခဲ့သော ကွယ်လွန်သူ (စာရေးဆရာမြတ်ထန်)

ပိုလ်မှူးကြီး(ဟောင်း)တင်မောင် ၏

စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊

ကိုယ်တိုင်ရေးဘဝအတွေ့အကြုံများစာအုပ်။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	- ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	- ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	- ဒို့အရေး

ကောင်းမှုမြတ်နိုး

ကောင်းအောင်ကြိုး၍

ကောင်းကျိုးကိုယ်၌

တည်စေမင်း။ ။

(လောကသာရပျို့)

မင်းရေးကြွယ်ကြွယ်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ပုံနှိပ်ခြင်း - ပထမအကြိမ်(စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်)
(၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ အုပ်ရေ ၅၀၀)
- ဒုတိယအကြိမ်(မြဝတီစာပေတိုက်)
(၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလ၊ အုပ်ရေ ၃၀၀၀)
- တန်ဖိုး - ၁၇၀၀ ကျပ်
- ထုတ်ဝေသူ - ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးနေမျိုးထက်
- စီစဉ်သူ - ဗိုလ်မှူးတင်လတ်
- ကြီးကြပ်သူ - ဗိုလ်ကြီးနေထွဋ်အောင်
- ပုံနှိပ်သူ - မြဝတီစာပေတိုက်
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - ကိုဦး
- အတွင်းဒီဇိုင်း - ဘိုဘို၊ ဖိုးသား
- စာစီ - မြဝတီစာပေတိုက် ကွန်ပျူတာအဖွဲ့
- စာပြင် - မြဝတီစာပေတိုက် စာပြင်အဖွဲ့

မြဝတီစာပေတိုက်၊ အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊
၁၅ ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတွင်
စာတည်းမှူးချုပ် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးနေမျိုးထက်က
ပုံနှိပ်သူမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၆၅၆)ဖြင့် ပုံနှိပ်၍
ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ်(၀၀၈၁၇)ဖြင့် ဖြန့်ချိထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

- အဓိဋ္ဌာန်
- စာရေးသူ၏ အမှာစကား
- ဒုတိယအကြိမ်ထုတ်ဝေသူ၏ အမှာစာ

တပ်မဟာ (၉) ကျိုင်းတုံ	၂၅
အမှတ်(၉)ခြေလျင်တပ်မဟာသမိုင်း	၂၇
ခေမာရဋ္ဌတုံကပူရီသို့	၂၉
နောက်ခံသမိုင်း	၃၈
လွယ်မွေနှင့် မိတ်ဆက်	၄၃
တပ်မဟာမှူး	၅၂
အားလုံး ကောင်းပါသည်	၆၃
သမိုင်းတစ်ပတ်လည်	၇၀
အနိုင်နှင့်အရှုံး	၇၅
သံသယ	၈၅
တက်ညီလက်ညီ	၉၆
ညီတော် နောင်တော်များ	၁၀၅
အချိန်နှင့် အပြေးပြိုင်နေကြသည်	၁၁၅
ပြည်သူ့အုပ်ချုပ်ရေး	၁၂၄
နောက်ဆုံးပေါ် သောင်းကျန်းသူ	၁၃၄
မိုင်းဖုန်း	၁၄၁
ပန်းပန်လျက်ပါ	၁၅၃

တပ်မဟာ ၁၂ မအူပင်

၁၆၁

အမှတ်(၁၂)ခြေလျင်တပ်မဟာသမိုင်း

၁၆၃

အတိတ်နှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံခြင်း

၁၆၅

ပိုက်စိပ်တိုက်ကြသည်

၁၇၁

ဤသည်က အစ

၁၈၃

ဘက်လိုက်သူ

၁၈၈

စိတ်မောရသည်

၁၉၈

အမေရွာသို့ တစ်ခေါက်

၂၀၄

ပြီးပြီးပျောက်ပျောက်

၂၁၉

ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ကျွန်တော်

၂၂၅

တရုတ်ပြည်ခရီးစဉ်

၂၃၀

ခိုနားရန်အတွက် ရိပ်မြို့

၂၄၆

နောက်ဆုံးအစည်းအဝေး

၂၅၁

ခွဲခွာခြင်းသည် နောက်ဆုံး

၂၅၇

အဓိဋ္ဌာန်

- ငါတို့သည် နိုင်ငံတော်နှင့် နိုင်ငံသားတို့၏ သစ္စာကို
စောင့်သိ ရိုသေပါမည်။
- ငါတို့သည် ကျဆုံးလေပြီးသော *တပ်မတော်သားတို့၏ သစ္စာကို
စောင့်သိ ရိုသေပါမည်။
- ငါ့အား အထက်မှပေးအပ်သော အမိန့်နှင့်တာဝန်ကို
ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ပါမည်။
- ငါ့နိုင်ငံတော်၊ ငါ့နိုင်ငံသား၊ ငါ့တပ်မတော်အတွက်
ငါ၏အသက်ကို စွန့်လွှတ်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ၏။

(* မူရင်းတွင် - ရဲဘော်တို့၏)

စာရေးသူ၏ အမှာစကား

တရွေ့ရွေ့ဖြင့် တစ်တောင်တက် တစ်တောင်ဆင်းလာခဲ့ရသော ခရီးသည်သည် လမ်းဘေးရှိ အရိပ်အာဝါသကောင်းသောနေရာ တစ်ခုသို့ ရောက်လာသည်။ အေးမြလှပါသည့် ထိုအရိပ်အောက်တွင် ခိုနားလိုက်ကာ ချွေးတို့ကိုသိပ်သည်။ ဝန်းကျင် ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်သည်။ ထို့နောက် နောက်ကြောင်းကိုပြန်ပြောင်းပြီး ငေးစိုက်ကြည့်နေပါသည်။ ခေါင်းကို ဖြည်းလေးစွာဖြင့် တညိတ်ညိတ်လုပ်လိုက်သည်။

မနည်းတော့တဲ့ ခရီးပါကလား။ ဟိုတောင်ကုန်းတုန်းကဖြင့် ပင်ပန်းလိုက်တာ တစ်လျှောက်လုံးအတက်။ အဲဒီနေရာမှာတော့ အဆင်းက ပြေပြေကလေးမို့ သက်သောင့်သက်သာ။ ပြီးတော့ ဟိုစမ်းချောင်းကလေးနံဘေး။ အဲဒီစမ်းချောင်းကလေးနံဘေးမှာ အေးအေးလူလူထိုင်ပြီး နားနေတုန်း၊ သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခက် ပင်မြင့် တွေ အထက်ကနေပြီး သံစုံကျူးရင့်နေကြတဲ့ ငှက်ကလေးတွေရဲ့ တေးသံ သာသာကလေးတို့ကို ကြားခဲ့၊ ကြည်နူးခဲ့ရတဲ့အချိန်တွေ။ တစ်ခါ တစ်နေရာကျပြန်တော့ မျက်စိလည်လမ်းမှားပြီး တောကြီးမျက်မည်း ထဲရောက်ခဲ့ရလို့ ဒုက္ခမျိုးစုံတို့နှင့်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ နေ့တွေ၊ ရက်တွေ၊ ညတွေ။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးသည် ဘဝခရီးသည်တွေပဲဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုခရီးသည်တို့တွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အဲဒီတော့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရတဲ့ ဘဝခရီးသည်ကို သည်နေရာကနေပြီး ပြန်ပြောင်းကြည့်မိရသည်။

ပျော်ခဲ့တာတွေ၊ ရွှင်ခဲ့တာတွေရှိခဲ့ကြသည်။ ပူခဲ့တာတွေ၊ ဆွေးခဲ့တာတွေလည်း ရှိခဲ့ကြသည်။ ပြီးတော့ မှားခဲ့တာတွေ၊ မှန်ခဲ့တာတွေ။

ဤစာအုပ်တွင် ထိုအကြောင်းတို့ကို သန့်စင်ကြည်လင်သော စိတ်ထားဖြင့် မှတ်တမ်းပြုထားသည်။

သို့ရာတွင် ထိုအကြောင်းအရာတို့တွင် မလွဲသာမရှောင်သာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအကြောင်းအရာတို့က ပါလာရသည်။ ထိုကိုယ်ရေးကိုယ်တာအကြောင်းအရာတို့က အရေးကြီးသည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်အရေးအထားတင်ပြလိုသည်က တစ်ချိန်ကဖြစ်ပျက်ခဲ့သော တိုင်းပြည်အရေးအခင်းများနှင့် ထိုအရေးအခင်းတို့အကြားတွင် တပ်မတော်တပ်မှူးကြီးတစ်ဦး မည်သို့ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်ဆိုသည့် အတွေ့အကြုံတို့ကိုသာဖြစ်ပါသည်။

ပတ်သက်ရာကာလက ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ်အားဖြင့် ၁၉၅၇ ခုနှစ် နောက်ဆုံးပိုင်းမှ ၁၉၆၁ ခုနှစ် အစပိုင်းအထိ သုံးနှစ် ကျော်ကျော်။

ထို ၁၉၅၇ ခုနှစ်သို့ရောက်တော့ ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်တွင် အမှုထမ်းခဲ့သည်က ဆယ့်ငါးနှစ်ရှိခဲ့ပါပြီ။ ရာထူးအားဖြင့်လည်း ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်တပ်သားကလေးတစ်ဦးအဖြစ်မှ ဗိုလ်၊ ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်ခေတ်တွင် ဗိုလ်လောင်း၊ ထို့နောက် ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယဗိုလ်၊ ထိုမှအဆင့်ဆင့်၊ နောက်ဆုံး ဤ ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်၊ တာဝန်အားဖြင့် ‘တပ်မင်း’ဟုခေါ်သော တပ်မဟာမှူး။

တပ်မဟာမှူးရယ်လို့ဖြစ်လာတော့ ရာထူးအတော်ကလေးကြီး လာပြီမို့ တပ်မတော်၏ စစ်စည်းပိုင်းအတွင်း၌သာ နေ၍မရတော့ပါ။ စည်းပိုင်း၏ပြင်ပဖြစ်သည့် နယ်မြေစည်ပင်သာယာရေး၊ လူမှုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး အစရှိသောနယ်ပယ်တို့မှာ ကျယ်ပြန့်လှပါသည်။ ထို နယ်ပယ်တို့သို့ ခြေတို့ကိုလှမ်းထုတ်မိရသည်။

ထိုအခါတွင် ကြက်ဥအရောင် တိမ်တောင်သဖွယ် မင်းရေးကျယ် လှပါသော နိုင်ငံ၏အရေးအခင်းတို့နှင့် ထိတွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုနိုင်ငံ ၏ အရေးအခင်းတို့သည် မင်းရေးကျယ်သည်သာမဟုတ်၊ ကြွယ် လည်း ကြွယ်လှပါတော့သည်။

ထိုမင်းရေးကြွယ်လှပါသည့် အရေးအခင်းသမုဒ္ဒရာရေပြင်ကျယ်
ကြီးမှာ စစ်သားတစ်ဦးမျှသာဖြစ်သော တပ်မှူးတစ်ယောက် မည်သို့
မည်ပုံ ကူးခပ်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ကူးခပ်နေရင်းမှာပင် ဘဝမုန်တိုင်း၊
ဘဝလှိုင်းတံပိုးကြီးတို့နှင့် မည်သို့မည်ပုံရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်ဆို
သည်များ...။

တစ်နည်းအားဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုယ်ကိုကျွန်တော် ပြန်လည်
သုံးသပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်ကို ကိုယ်ရေး
အတ္ထုပ္ပတ္တိအနေဖြင့် ဖတ်လိုကဖတ်ပါ။ ထိုကာလ၏ မှတ်တမ်း
တစ်ခုအနေဖြင့် ဖတ်လိုကဖတ်ပါ။ သို့မဟုတ် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်အနေဖြင့်
ဖတ်လိုကဖတ်ပါ။ ကြိုက်နှစ်သက်သလို ဖတ်စေလိုသည်။

ဟောဒီမှာ

‘မင်းရေးကြွယ်ကြွယ်’

တင်မောင်

၁၀-၃-၇၅

ဒုတိယအကြိမ်ထုတ်ဝေသူ၏အမှာစာ

ဗိုလ်မှူးကြီး(ဟောင်း)တင်မောင်ရေးသားသည့် ဤ ‘မင်းရေးကြွယ်ကြွယ်’ စာအုပ်တွင် စာရေးသူ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော တပ်မတော်သားဘဝနှင့် အိမ်စောင့်အစိုးရလက်ထက် နိုင်ငံရေးတွင် တပ်မတော်၏ ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ရမှုအစိတ်အပိုင်းအချို့ကို လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။ တိုင်းပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုတွင် အရေးပါခဲ့သောဖဆပလအဖွဲ့ကြီးသည် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် နှစ်ခြမ်းကွဲသွားခဲ့ပြီး ‘တည်မြဲဖဆပလ’ နှင့် ‘သန့်ရှင်းဖဆပလ’ တို့၏ နိုင်ငံရေးအားပြိုင်မှုများအကြား ဒီမိုကရေစီခေတ်ဦးကာလ ရွေးကောက်ပွဲတွင် တပ်မတော်အပေါ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့်သက်ရောက်မှုများကိုလည်း လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

သန့်ရှင်းဖဆပလ အနိုင်ရသောအခါတွင်လည်း သန့်ရှင်းတို့ကို ထောက်ခံခဲ့ကြသော ‘ပမညတ’ တို့အတွင်း၌လည်း အစိုးရကပေးသော ရာထူးများကို ယူရေး၊ မယူရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်ဝမ်းကွဲကြပြန်သည်။ ထို့ပြင် တိုင်းပြည်အတွင်း တည်မြဲဖဆပလ ထောက်ခံသူတို့နှင့် သန့်ရှင်းဖဆပလထောက်ခံသူတို့အကြား တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့ ရန်စောင်လျက် စည်းလုံးမှုပျက်ပြားလျက်ရှိသည်မှာလည်း မြန်မာ့နိုင်ငံရေးလောက၏သရုပ်ကို ထင်ဟပ်နေသလိုပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းဦးဆောင်သော ‘အိမ်စောင့် အစိုးရ’ အနေဖြင့် တစ်တိုင်းပြည်လုံး ပျက်စီးယိုယွင်းနေသောစိတ်ဓာတ်ကစ၍ တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည့် ကဏ္ဍအသီးသီးတို့တွင် ကျရာကဏ္ဍအလိုက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံကိုလည်း တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ပြည်တွင်းဆူပူသောင်းကျန်းမှုများကို ရှိသမျှအင်အားနှင့်တွန်းလှန်ပြီး အမြစ်မပြတ်သေးသော သောင်းကျန်းမှု

များကို ဆက်လက်နှိမ်နင်းနေရသည့်တပ်မတော်သည် တိုင်းပြည် တိုးတက်ရေးအတွက် ‘အိမ်စောင့်အစိုးရ’ အနေဖြင့် ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်း ရှိသရွေ့ တည်ဆောက်ထမ်းရွက်ခဲ့ပုံများကိုလည်း လေ့လာတွေ့ရှိနိုင် ပါသည်။

အိမ်စောင့်အစိုးရအနေဖြင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထဲတွင် အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကြီးကို ကျင်းပပေးရန် ကြေညာလိုက်ချိန်တွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ကြမည့် ပါတီအသီးသီးတို့၏မဲဆွယ်ကြပုံကို စာရေးသူက “ရွေးကောက်ပွဲတွင်ယှဉ်ပြိုင်ကြမည့် သန့်ရှင်းဖဆပလ၊ တည်မြဲဖဆပလနှင့် ပမညတတို့သည် တက်သုတ်ရိုက်ကာ မီးကုန် ယမ်းကုန်စည်းရုံးကြသည်၊ လှုပ်ရှားကြသည်၊ မဲဆွယ်ကြသည်။ တစ်တိုင်းပြည်လုံး လှုပ်လှုပ်ရွရွ။ ဖဆပလ၏ အနီရောင်၊ ပထစ၏ အဝါရောင်၊ ပမညတ၏ အပြာရောင်တို့က သစ်ပင်တွေမှာ၊ တိုက် အိမ်အဆောက်အအုံနံရံတွေမှာ၊ လမ်းဘေးတွေမှာ ဘယ်ကိုပဲကြည့် လိုက် ဝါနီပြာတို့က ရောင်စုံကစားနေကြသည်။ သီချင်းသံတွေ၊ ကြွေးကြော်သံတွေကလည်း နေ့ရောညပါ နားကွဲလှမတတ်၊ တကြော်ကြော်” ဟု ရေးသားထားရာ နိုင်ငံရေးပါတီတို့၏ အားပြိုင် မဲဆွယ်မှုများမှာ ယခုခေတ်တွင်မဟုတ် ယခင်ကာလကပင် အပြိုင် အဆိုင်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါ၏။

တပ်မတော်အနေဖြင့် ကတော့ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပချိန်၊ မဲဆွယ်ချိန်တို့နှင့် အချိန်ကိုက်ထကြွဆူပူသောင်းကျန်းလျက်ရှိသော သောင်းကျန်းသူများကို လိုက်လံနှိမ်နင်းရင်းဖြင့် တိုင်းပြည်၏ ရွေးကောက်ပွဲ အဆင်ပြေချောမွေ့စေရန် အသက်၊ သွေး၊ ချွေးတို့ ပေးဆပ်ခဲ့ခြင်းကိုလေ့လာနိုင်သလို နိုင်ငံရေးပါတီအချို့၏ မဲဆွယ် ရာတွင် အဆင်မပြေမှုရှိလာတိုင်း တပ်မတော်ကို ခုတုံးလုပ် သိက္ခာ ချခဲ့ကြပုံများကိုလည်း သင်ခန်းစာယူဖွယ် လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

ဤ ‘မင်းရေးကြွယ်ကြွယ်’ စာအုပ်အား ခြုံငုံကြည့်သော် နိုင်ငံရေး ပါတီများ ပြိုကွဲမှု၊ နိုင်ငံရေးပါတီအချင်းချင်း အားပြိုင်မှုတို့ကြောင့်

တိုင်းပြည်အခြေအနေပျက်ယွင်းခဲ့ရမှုတို့ကို သင်ခန်းစာယူဖွယ်
တွေ့ရှိရသလို နိုင်ငံရေးအရ သံဝေဂရဖွယ်များ၊ အတုယူဖွယ်ရာများ
များစွာပါဝင်သည်ကိုလည်း လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ပါ သည်။ စာရေးသူ
ဗိုလ်မှူးကြီး(ဟောင်း)တင်မောင်အနေဖြင့် ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့်
သမိုင်းဖြစ်ရပ်မှန်များအား ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပြီး ဤစာအုပ်အား
ဖတ်ရှုရာတွင် ၎င်းစာအုပ်မတိုင်မီ ရေးသားခဲ့သော ‘တိုင်းပြည်ကနုနု
မုန်တိုင်းကထန်ထန်’ စာအုပ်နှင့် ‘မုန်တိုင်းလွန်သော်’ စာအုပ်တို့နှင့်
ဆက်စပ်ဖတ်ရှုနိုင်ပါက လွတ်လပ်ရေးရပြီးခေတ် မြန်မာနိုင်ငံ၏
ပြည်တွင်းပဋိပက္ခများ၊ အခက်အခဲများကိုပါ ခြုံငုံတွေ့ရှိ၊ ကြောင်းကျိုး
ဆင်ခြင်၊ ပိုမိုမြော်မြင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

‘မင်းရေးကြွယ်ကြွယ်’ စာအုပ်အား စာရေးသူက ၁၉၇၄-၁၉၇၅
ခုနှစ်တွင် ရေးသားပြီးစီးခဲ့ပြီး ၎င်းခေတ်ကာလက အကြောင်းအမျိုးမျိုး
ကြောင့် ထုတ်ဝေခွင့်မရရှိခဲ့သောစာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
စာရေးသူ၏ မူလအသုံးအနှုန်းများနှင့် အာဘော်ကိုမပျက်စေဘဲ
လေ့လာသင့်၊ လေ့လာထိုက်သောစာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်အဖြစ် မြဝတီ
စာပေတိုက်က ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်ထုတ်ဝေလိုက်ရပါသည်။

မြဝတီစာပေတိုက်

စာရေးသူ

ပိုလ်မှူးကြီးတင်မောင်ထံ အမှတ်တရလက်ဆောင်ပစ္စည်းပေးအပ်နေစဉ် (၁၉၅၄)

ရမ်းပြည်နယ်တစ်နေရာတွင်တွေ့ရသော ပိုလ်မျိုးကြီးတင်မောင် (ခါးထောက်လျက်)
(၁၉၅၈)

ပိုလ်မျိုးကြီးတင်မောင်၏ဇနီး (ဝဲမုဒ) ကို တိုင်းရင်းသူများနှင့်အတူ တွေ့ရစဉ် (၁၉၅၈)